

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae
Covalenco Elena
Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Haheu Liviu și avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Colac Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 și a sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 15 martie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Haheu Liviu **Xxxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din or. xxxxxxxxxxxx, domiciliat r-ul xxxxx s. xxxxx

și

Colac Serghei **Xxxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxx, originar din r-nul xxxxxx s. xxxxxx, domiciliat mun. xxxxxx str. xxxxxxxxxxxxxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 17.04.2015 - 15.03.2016

2. instanța de apel: 18.04.2016 - 26.10.2016

3. instanța de recurs: 09.01.2017 - 07.03.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 15 martie 2016, Colac Serghei xxxxxx și Haheu Liviu xxxxxx, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin. (5) Cod penal, la câte 12 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Colac S. și Haheu L., la data de 12.12.2014, în jurul orei 03.00, aflându-se în localul „Studio”, situat pe adresa mun. Chișinău, str. București 68, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, împreună și

prin înțelegere prealabilă cu Goia Radu au alcătuit un plan bine chibzuit în vederea sustragerii deschise a lanțului cu cruciuliță din aur de la Gamureac Marin.

Ulterior, pentru a-și realiza scopul scontat, Colac S., Haheu L. și Goia R., urmărindu-l pe Gamureac Marin după ce a ieșit din localul nominalizat și a urcat în taxi, cu automobilul de model „XXXXXXXXXXXXXXXX”, cu n/î XXXXXXXX, condus de către Haheu L., au mers în urma taxiului prin mun. Chișinău, în care se afla Gamureac M.

În continuare, ajungând în apropierea blocului locativ amplasat pe str. Mihai Greco 5, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, împărțind între ei rolurile conform cărora Haheu L. a rămas la pândă în automobilul de model „XXXXXXXXXXXXXXXX”, cu n/î XXXXXXXX, iar Colac S., împreună cu Goia R., aplicând violența nepericuloasă pentru viață, l-au atacat pe Gamureac M. și i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului. Apoi, Colac S. și Goia R., împreună în mod deschis au sustras de la Gamureac M. un fragment din lanț combinat din aur alb și aur galben, precum și o cruce cu pietre semiprețioase, cu greutatea totală de 107,66 gr., toate cu titlu 750°, prețul pentru un gram conform concluziilor actului de expertiză merceologico-chimice nr. 2 din 13.02.2015, constituind 1.000 lei pentru un gram de aur cu titlu 750°, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii. În rezultatul comiterii infracțiunii, părții vătămate, Gamureac M., i-a fost cauzat prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 107.660 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, faptele inculpaților Colac S. și Haheu L. au fost calificate *de drept* în baza art. 187 alin. (5) Cod penal și anume – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Canțer Serghei, în numele inculpatului Haheu L. prin care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Haheu L., să fie recalificate în baza art. 323 Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată a examinat superficial materialele cauzei penale, fără a corobora probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, adoptând o sentință ilegală;

- în cadrul cercetării judecătorești nu a fost dovedită vinovăția lui Haheu L. la comiterea infracțiunii imputate, urmând a fi recalificate acțiunile ultimului în baza art. 323 Cod penal;

- în urma analizei probelor cercetate în instanța de judecată, în opinia apărătorului în acțiunile lui Haheu L., lipsesc semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 187 alin. (5) Cod penal, fapt ce se confirmă prin declarațiile inculpaților, martorului Andrieș R., părții vătămate Gamureac M., ultimul menționând că nu are careva acte ce dovedește prețul de procurare a bijuteriilor, iar pe inculpatul Haheu L. l-a văzut prima dată în judecată, specificând că a fost atacat de Colac S.;

- organul de urmărire penală nu a stabilit cu certitudine suma prejudiciului material cauzat părții vătămate, indicând în actul de învinuire suma declarată de către însuși partea vătămată, care nu a confirmat cu certitudine că proba bijuteriilor din aur este de 750 sau de 585, comunicând că la momentul procurării acestui bun din Dubai a fost informat că este proba 750, însă ulterior nu a verificat-o și nu exclude faptul că ar putea fi și proba de 585;

- faptul că aurul sustras de la partea vătămată are proba 585 mai este confirmat și de declarațiile martorului Andrieș R., care a primit aurul de la Colac S. și martorul Cartîră V., care este giuvaer și a constatat că aurul primit la rândul său de la Andrieș R., era de proba 585, verificându-l cu acid;

- valoarea prejudiciului cauzat potrivit actului de expertiză nr. 2 din 13.02.2015, este de 37.898 lei, ceea ce nu constituie prejudiciu în proporții deosebit de mari, dar prejudiciu considerabil, potrivit art. 126 alin. (1) Cod penal, astfel acțiunile lui Colac S. urmau a fi calificate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal;

- acțiunile lui Haheu L., urmează a fi recalificate în baza art. 323 Cod penal, care este o infracțiune mai puțin gravă, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, ultimul nu are antecedente penale, are loc permanent de trai, fiind antrenat în câmpul muncii, este căsătorit, are la întreținere 2 copii minori, se căiește sincer, lipsesc pretenții materiale, astfel urmând a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de amendă, în limitele sancțiunii prevăzute la art. 323 Cod penal.

3.2 Avocatul, Suduc Marian, în numele inculpatului Colac S., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui Colac S., să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă minimală, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- învinuirea înaintată inculpatului Colac S. și starea de fapt constatată de către instanța de judecată nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, deoarece probele administrate au fost apreciate în mod eronat, astfel în opinia apărătorului în acțiunile ultimului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (5) Cod penal, fiind prezente cele prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului Colac S., părții vătămate Gamureac M., martorilor Andrieș R., Cartîră V.;

- conform actului de expertiză nr. 2 din 13.02.2015 de la partea vătămată a fost sustras aur în valoare de 37.999 lei;

- organul de urmărire penală nu a stabilit cu certitudine suma prejudiciului material cauzat părții vătămate, indicând în actul de învinuire suma declarată de către însuși partea vătămată, care nu a confirmat cu certitudine că proba bijuteriilor din aur este de 750 sau de 585, comunicând că la momentul procurării acestui bun din Dubai a fost informat că este proba 750, însă ulterior nu a verificat-o și nu exclude faptul că ar putea fi și proba de 585;

- faptul că aurul sustras de la partea vătămată are proba 585 mai este confirmată și de declarațiile martorului Andrieș R., care a primit aurul de la Colac S. și martorul

Cartîra V., care este giuvaer și a constatat că aurul primit la rîndul său de la Andrieș R., era de proba 585, verificându-l cu acid;

- reieșind din probele cercetate, valoarea prejudiciului cauzat este de 37.999 lei, ceea ce nu constituie prejudiciu în proporții deosebit de mari, dar prejudiciu considerabil, potrivit art. 126 alin. (1) Cod penal, astfel acțiunile lui Colac S. urmau a fi calificate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, deoarece valoarea bunurilor sustrase nu depășește suma de 50.000 lei;

- la stabilirea pedepsei echitabile inculpatului Colac S., urmează să se țină cont de faptul că acesta a comis o infracțiune gravă, prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, unde este posibil de a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, învederând faptul că nu are antecedente penale, are o vîrstă tînă, are loc permanent de trai, fiind antrenat în câmpul muncii, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, starea materială este una grea, se căiește de cele săvârșite, nu sunt înaintate pretenții materiale, respectiv scopul pedepsei poate fi atins fără aplicarea executării pedepsei reale cu închisoare.

3.3 Avocatul, Țigănașu Elena, în numele inculpatului Colac S., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui Colac S., să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă minimală, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată nu a respectat prevederile legale și nu a făcut o analiză obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, cât și a celor examinate în cadrul cercetării judecătorești, ignorând declarațiile părții vătămate, martorilor Andrieș R., Cartîra V., a inculpatului și actul de expertiză nr. 2 din 13.02.2015, pe care s-a bazat apărarea;

- prima instanță nu a făcut referire la valoarea bunurilor și dacă este sau nu considerabilă dauna pentru partea vătămată, astfel prejudiciul considerabil nu s-a confirmat;

- prima instanță greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza agravantei prevăzute de art. 187 alin. (5) Cod penal, deoarece partea vătămată nu cunoștea ce ar presupune noțiunea de daună în proporții deosebit de mari;

- organul de urmărire penală în actul de învinuire urma să indice valoarea prejudiciului cauzat de 37.898 lei, valoarea stabilită prin actul de expertiză, iar instanța de judecată să ia în considerație acest raport de expertiză nr. 2 din 13.02.2015 și să verifice obiectiv încadrarea juridică a faptei;

- instanța de judecată urma să verifice probele, acuzarea formulată în rechizitoriu, cât și încadrarea juridică a faptei comise, respectiv acțiunile lui Colac S., urmau a fi recalificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, deoarece valoarea bunurilor sustrase nu depășește suma de 50.000 lei;

- la aprecierea modului și a măsurii de pedeapsă inculpatului Colac S., instanța de judecată urma a ține cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, luând în vedere

faptul că a recunoscut vina, a restituit paguba integral, se căiește de cele comise, fiind caracterizat pozitiv în societate și la locul de trai.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, cu toate că inculpatul Colac S. vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o parțial, iar inculpatul Haheu L., vina nu a recunoscut-o, faptul săvârșirii acțiunilor infracționale imputate acestora este dovedită prin declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către partea vătămată Gamureac M., martorii Andrieș R. și Cartîra V., precum și probele scrise și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.12.2014 (f.d. 11, v. 1); raport de constatare medico-legală nr. 6311 din 13.12.2014 în privința lui Gasmureac M. (f.d. 29, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 124/D din 24.01.2015 (f.d. 38-39, v. 1); procesul-verbal de ridicare din 12.12.2014 prin care a fost ridicat un DVD-R cu înregistrări video (f.d. 41 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 12.12.2014 (f.d. 47 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 26.12.2014, prin care a fost ridicat automobilul de model „XXXXXXXXXXXXXXXX”, cu n/î XXXXXXXX(f.d. 101, v. 1); procesul-verbal de ridicare din 26.12.2014 prin care au fost ridicate 2 vergi din aur topit de 107,67 grame și bonul de comandă nr. 020428 din 21.12.2014 (f.d. 117, v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.12.2014 prin care a fost supus examinării un DVD-R de model „Acme” (f.d. 42, v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.12.2014, prin care a fost supus examinării un fragment de lanț de culoare aurie (f.d. 188, v. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.12.2014, prin care au fost supuse examinării două lingouri nestandarte de culoare aurie (f.d. 191, v. 1); procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video (f.d. 48, v. 1); procesul-verbal de percheziție din 26.12.2014 (f.d. 84, v. 1); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 26.12.2014, prin care de la giuvaierul SRL „Aur Max”, str. XXXXXXXX, mun. Chișinău, în persoana lui Cartîra Victor, s-au ridicat lingourile de aur (f.d. 116-118, v. 1); actul de expertiză nr. 2 din 13.02.2015, privind efectuarea expertizei merceologico-chimică, dispusă prin ordonanța din 09.02.2015 (f.d. 176-177 v. 1).

În opinia instanței de apel, prima instanță cercetând cumulul de probe a stabilit o situație de fapt și încadrare juridică corectă a acțiunilor săvârșite de inculpați și anume conform art. 187 alin. (5) Cod penal.

Cu referire la apelurile declarate de către apărătorii inculpatului Colac S., instanța de apel a reținut, că partea apărării nu contestă faptul comiterii de către Colac S. a laturii obiective a infracțiunii de jaf exprimată prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane și cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, ci contestă sub aspectul urmărilor prejudiciabile sub forma prejudiciului material cauzat părții vătămate, Gamureac M., indicând în acest sens, că prejudiciul cauzat ultimului este considerabil, fapt pentru care acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate la alin. (2) art. 187 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel rezultând din probele administrate de către acuzatorul de stat a constatat, că valoarea bunurilor sustrase în mod deschis de către

inculpați constituie suma totală de 107.660 lei, echivalentul a 5.383 unități convenționale, ceea ce se califică ca proporții deosebit de mari.

Privitor la argumentele apărătorilor inculpatului Colac S., precum că însuși partea vătămată nu a confirmat cu certitudine că proba bijuteriilor din aur este de 750° sau 585°, iar faptul că aurul sustras de la partea vătămată are proba de 585°, mai este dovedit și prin declarațiile martorilor Andrieș R. și Cartîra V., instanța de apel a notat că, aceste declarații urmează a fi apreciate prin coroborare cu concluziile din actul de expertiză nr. 2 din 13.02.2015, întocmit de Camera de Stat pentru Supravegherea Marcării și potrivit căruia, fragmentul de lanț din metal de culoare aurie ridicat la 12.12.2014, în cadrul cercetării la fața locului din str. Mihai Grecu nr. 5, mun. Chișinău, prezentat spre expertizare este confecționat din aliaje de aur (galben, alb). Titlul aurului galben în fragmentul de lanț este de 760,1°, titlul aurului alb în același fragment - 748,6°, respectiv titlul aurului nu poate fi probat prin declarațiile martorului.

Instanța de apel nu a reținut argumentele părții apărării a inculpatului Colac S., precum că valoarea bunurilor sustrate este de 37.999 lei, ceea ce constituie prejudiciu în proporții considerabile, deoarece valoarea bunurilor sustrate s-a confirmat prin actul de expertiză nr. 2 din 13.02.2015 și anume fragmentul de lanț din metal de culoare aurie ridicat la 12.12.2014, în cadrul cercetării la fața locului din str. M. Grecu 5, mun. Chișinău, compoziția căreia se compune din: titlul aurului galben fiind de 760,1° și titlul aurului alb fiind de 748,6°. Totodată greutatea lingourilor nestandard, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 26.12.2014 constituie în total 107,66 gr., iar prețul de piață la data de 12.12.2014 a unui gram de aur cu titlu de 750° din care a fost confecționat fragmentul de lanț a constituit 1.000 lei. În acest context, instanța de apel respinge poziția părții apărării de reîncadrare a acțiunilor inculpatului, Colac S., în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, deoarece valoarea bunurilor sustrate de inculpați constituie suma de 107.660 lei.

Cu privire la solicitarea apărării privind aplicarea în privința inculpatului, Colac S., a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a considerat, că în speță nu sunt întrunite condițiile de a fi aplicate aceste prevederi legale, deoarece potrivit alin. (4) art. 90 Cod penal, persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Totodată, instanța de apel nu a reținut argumentele avocatului Canțer S., precum că neparticiparea lui Haheu L. la comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin declarațiile martorului Andrieș R., care fiind audiat a declarat că lanțul cu cruciuliță de aur i-a fost dat acestuia pentru a-l realiza doar de către Colac S., iar Haheu L. nu a fost acolo. La acest capitol, instanța de apel a menționat, că infracțiunea de jaf se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar din materialele cauzei penale rezultă că, atât inculpatul Colac S., cât și inculpatul Haheu L. au intrat în posesia bunurilor părții vătămate Gamureac M. și au avut posibilitatea reală de a se folosi de aceste bunuri, iar faptul că doar inculpatul Colac S., a realizat ulterior aceste bunuri, nu influențează la calificarea infracțiunii ca jaf.

Cât privește argumentele avocatului Canțer S. în ceea ce privește recalificarea acțiunilor inculpatului, Haheu L., de la art. 187 alin. (5) Cod penal, la art. 323 Cod penal, ca urmare a faptului că ultimul nu a comunicat organelor de drept despre comiterea de către Colac S. și Goia R. a unei infracțiuni, instanța de apel le-a considerat nefondate, reieșind din totalitatea probelor administrate de acuzatorul de stat prin care s-a constatat că, inculpatul Haheu L. a rămas la pândă în automobilul de model „XXXXXXXXXXXX”, dânsul cunoștea că merge pentru a urmări partea vătămată și a-l bate, iar Colac S. împreună cu Goia R. l-au atacat pe Gamureac M. și i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care în mod deschis au sustras de la Gamureac M. un fragment din lanț combinat din aur alb și galben, precum și o cruce din aur cu pietre semiprețioase.

Referitor la pedeapsa penală aplicată inculpatului Haheu L., instanța de apel a considerat, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele ce atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

6. Hotărârile judecătorești sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul, Canțer Serghei, în numele inculpatului Haheu L., solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile ultimului să fie recalificate în baza art. 323 Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea recursului sânt invocate argumente identice cu cele ale apelului declarat, subsidiar indicând că potrivit învinuirii suma prejudiciului era stabilită de 140.000 lei, însă prin decizia instanței de apel s-a reținut 107.660 lei, astfel nefiind clară suma prejudiciului cauzat părții vătămate.

În drept, autorul și-a întemeiat recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul, Suduc Marian, în numele inculpatului Colac S., solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile ultimului să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili o pedeapsă minimală, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului sânt invocate argumente identice cu cele ale apelului declarat, subsidiar indicând că potrivit învinuirii suma prejudiciului era stabilită de 140.000 lei, însă prin decizia instanței de apel s-a reținut 107.660 lei, astfel nefiind clară suma prejudiciului cauzat părții vătămate.

În drept, autorul și-a întemeiat recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, considerând că argumentele expuse în recursuri sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe

administrare la caz, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și care confirmă vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (5) Cod penal. Autorii recursurilor critică aprecierea probelor, ce ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, ceea ce nu este temei prevăzut de lege pentru a judeca cauza la etapa actuală.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției prevăzute în art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept de a admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, atunci când eroarea judiciară poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor, dacă nu se agravează situația inculpatului.

De asemenea, Colegiul penal consemnează că, din prevederile stipulate în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Respectiv, din norma art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează de a fi reținut că instanța de recurs examinează cauza deferită judecării sub toate aspectele și are obligația de a nu crea o situație mai gravă pentru partea care a declarat recurs.

Din textul recursurilor declarate de către apărătorii inculpaților se constată, că autorii invocă ca temeiuri de casare pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, respectiv nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Totodată, din sumarul argumentelor invocate de către avocatul Canțer S. în numele inculpatului Haheu L., rezultă de fapt că partea apărării își exprimă dezacordul cu hotărârile adoptate de către instanțele de fond, considerând că acțiunile ultimului urmau a fi recalificate de la art. 187 alin. (5) Cod penal, la cele prevăzute de art. 323 Cod penal, criticând în același timp și cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate, ce în opinia recurenților nu a fost cauzat în proporții deosebit de mari, dar reprezintă un prejudiciu considerabil. La fel și din textul recursului declarat de către avocatul Suduc M. în numele inculpatului Colac S., se atestă că apărătorul își focusează critica prin prisma faptului, că instanțele de fond urmau a recalifica acțiunile lui Colac S. de la art. 187 alin. (5) Cod penal, precum a fost învinuit, la cele prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, invocând argumente, precum că nu s-a adeverit agravanta infracțiunii imputate și anume cauzarea prejudiciului părții vătămate în proporții deosebit de mari, ci în speță, din probele administrate, se confirmă doar cauzarea unui prejudiciu considerabil. În situația dată, în opinia

Colegiului lărgit, de fapt, din conținutul recursurilor declarate la caz se desprinde semnalarea temeiului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, deoarece majoritatea argumentelor invocate de recurenți se referă la dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de inculpați, care în concluzie au și solicitat recalificarea acțiunilor comise de către aceștia. Prin urmare, instanța de recurs, va judeca recursurile declarate în prezenta cauză penală prin prisma incidenței temeiului pentru recurs menționat supra și nu celor menționate de recurenți, care de fapt poartă un caracter formal.

Deci, pornind de la criticile invocate de către autorii recursurilor și verificând lucrările dosarului în acest sens, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate urmează a fi admise, iar hotărârile judecătorești adoptate de către instanțele ierarhic inferioare, urmează a fi casate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri din raționamentele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit rechizitoriului, inculpații au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii de jaf, prevăzută de art. 187 alin. (5) Cod penal, precum că la 12.12.2014 au sustras în mod deschis de la Gamureac M., un lanț combinat din aur alb și galben cu greutatea de 110 gr., precum și o cruce din aur cu pietre semiprețioase cu greutatea de 30 gr., toate cu titlul 750⁰, prețul pentru un gram conform concluziilor actului de expertiză merceologico-chimice nr. 2 din 13.02.2015, constituind 1.000 lei pentru un gram de aur cu titlu 750⁰, cauzând părții vătămate prejudiciu material în proporții deosebit de mari în valoare totală de 140.000 lei.

Prima instanță a recunoscut vinovați inculpații și i-a condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (5) Cod penal, reținând în descrierea faptei, că împărțind rolurile între ei, Colac S. și Haheu L., la data de 12.12.2014 în mod deschis au sustras de la Gamureac M. un fragment din lanț combinat din aur alb și galben, precum și o cruce din aur cu pietre semiprețioase, cu greutatea totală de 107,66 gr., toate cu titlu 750⁰, prețul pentru un gram conform concluziilor actului de expertiză merceologico-chimice nr. 2 din 13.02.2015, constituind 1.000 lei pentru un gram de aur cu titlu 750⁰, în cele din urmă cauzând părții vătămate prejudiciul material în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 107.660 lei.

În urma judecării apelurilor declarate de către apărătorii inculpaților, instanța de apel le-a respins, menținând hotărârea adoptată de către prima instanță, considerând că a fost corect stabilită situația de fapt și just încadrate juridic acțiunile inculpaților precum le-a fost imputat în actul de învinuire.

Din învinuirea înaintată și statuările instanțelor de fond se evidențiază că, în acțiunile inculpaților a fost reținută ca urmări prejudiciabile cauzate părții vătămate și agravanta săvârșirea jafului în proporții deosebit de mari.

Instanța de recurs verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material, a constatat că instanțele de fond la calificarea acțiunilor săvârșite de către inculpați, au admis eroare de drept.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă, că în sentință prima instanță a stabilit ca fiind sustrase bunuri din aur cu masa totală de 107,66 gr. Reieșind din actul de expertiză nr. 2 din 13.02.2015 (f.d. 176-178 v. 1), masa totală a aurului menționat, constă din 2 lingouri de aur nestandarde: unul cu greutatea de 40,73 gr., altul de 66,93 gr., ambele cu titlul aurului 585⁰ și care la ziua săvârșirii infracțiunii erau evaluate la preț de piață, primul în sumă de 14.383 lei, iar cel de al doilea în valoare de 23.616 lei, ceea ce în total constituie suma de 37.999 lei.

Reieșind din actele dosarului se atestă, că masa aurului constatată, ca fiind sustrasă și anume de 107,66 gr., nu a fost contestată de către procuror sau partea vătămată, precum nu au fost înaintate obiecții asupra titlului stabilit de 585⁰ al aurului expertizat și din ce obiecte era constituit această masă de aur, reținută ca fiind sustrasă de către inculpați.

Totodată, din conținutul hotărârilor judecătorești contestate se atestă, că la baza concluziilor sale despre stabilirea vinovăției au fost reținute inclusiv declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către inculpatul, Colac S., martorii Andrieș R., și Cartîra V.

Așadar, reieșind din declarațiile inculpatului Colac S., date în prima instanță se constată, că acesta a menționat despre faptul că a doua zi după comiterea infracțiunii, l-a telefonat pe Andrieș R., pentru a-l ajuta să vândă aurul, care în aceeași zi a venit la el, a luat aurul și i-a găsit cumpărător, la prețul de 35.000 lei, comunicându-i că lăntșorul a cântărit 108 gr., având proba 585 (f.d. 71 v. 2).

Din declarațiile făcute de către martorul Andrieș R., în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, acesta a confirmat că a fost telefonat de către inculpatul Colac S., care l-a invitat la el și i-a arătat un lanț din aur, întrebându-l dacă poate să-l ajute să-l vândă, la ce a fost de acord, cumpărând aurul care avea greutatea în jur de 100 gr. și era împreună cu cruciuliță, aur alb și galben, ce l-a dus ulterior la Cartîra V., pentru a-i confecționa un lanț și o cruce din aur. A menționat că el a desfăcut lanțul (f.d. 65 v. 2).

Fiind audiat în ședință de judecată martorul, Cartîra V., a declarat că este giuvaer și Andrieș R., i-a adus câteva bucățele de lanț, care se vedeau că au fost tăiate spunându-i că dorește să-i confecționeze un lăntșor, erau aproximativ 100 gr. Aurul fiind verificat a fost stabilită proba 585, care în anul 2014 gramul de aur costa 320 lei. Aurul adus de Andrieș R. a fost topit și turnat în forme, care ulterior a fost ridicat de către poliție (f.d. 63-64 v. 2).

La fel, de către instanțele de fond a fost reținută ca probă la stabilirea vinovăției inculpaților și procesul verbal de ridicare din 26.12.2014 (f.d. 117 v. 1), din care se atestă că de la giuvaerul Cartîra V. au fost ridicate 2 vergi din aur topit cu greutatea de 107,67 gr. și bonul de comandă nr. 020428, din care se confirmă că aurul la rândul său a fost preluat de la Andrieș R.

Analizând în cumul, toate probele supra menționate, în opinia Colegiului penal lărgit, instanțele de fond corect au stabilit greutatea aurului ce a fost sustras prin jaf de la partea vătămată, însă din conținutul acestor probe se constată că titlul aurului a fost de 585⁰ și nu 750⁰, precum au reținut instanțele ierarhic inferioare în hotărârile sale. În

acest sens, nefiind prezentate probe confirmative. Însuși partea vătămată în declarațiile sale a declarat, că nu a verificat dacă lanțul procurat din Dubai, ce i-a fost sustras, era de proba 750⁰, nefiind sigur de faptul dat. În același timp a menționat, că este de acord cu raportul de expertiză prin care a fost evaluat aurul cu proba de 585 și 750.

Relevante fiind în acest context și prevederile alin. (3) art. 8 Cod de procedură penală, potrivit cărora concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Tot la acest capitol, instanța de recurs nu se va expune asupra faptului evaluării fragmentului din lanț cu titlul de 750⁰, menționat în actul de expertiză nr. 2, ce a fost nominalizat mai sus, deoarece acest fragment de lanț nu a fost reținut de către instanțele de fond, ca fiind parte componentă a masei de aur sustrate, și respectiv pentru a nu crea o situație mai gravă pentru inculpați în favoarea cărora au fost declarate recursuri, ținându-se cont de prevederile art. 425 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind greșit stabilit de către instanțele de fond faptul, că aurul sustras cu greutatea de 107,66 gr. avea titlul de 750⁰ și respectiv era evaluat la prețul de 1.000 lei pentru un gram, ceea ce contravine cumulului de probe nominalizat mai sus în prezenta speță. Prin urmare, ținând cont de concluziile actului de expertiză nr. 2 din 13.02.2015, se constată că masa de aur de 107,66 gr. avea titlu de 585⁰ și era evaluat la prețul de piață în sumă totală de 37.999 lei. În asemenea împrejurări, învederând prevederile art. 126 Cod penal, ce stabilesc proporțiile daunelor pricinuite în urma comiterii infracțiunilor, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii de către inculpați în cauza dată, Colegiul penal constată, că valoarea daunei cauzate părții vătămate în speța dată este de 37.999 lei și se încadrează ca prejudiciu considerabil, deoarece nu a depășit limitele daunei în proporții mari și deosebit de mari, specificate la alin. (1) ale nomei penale nominalizate supra, ce prevedeau limitele sumelor de 50.000 lei și respectiv 100.000 lei. Ba mai mult ca atât, chiar și dacă ar fi fost inclus de către instanțele de fond în constatarea faptei criminale comise de către inculpați și fragmentul de lanț din aur cu titlul de 750⁰, la preț de 1.000 lei pentru un gram, așa precum a fost menționat în actul de expertiză nr. 2, incluzând și valoarea de piață al masei de aur cu titlu de 585⁰, nu ar fi fost depășită suma de 50.000 lei, respectiv rămânând a fi cauzat un prejudiciu considerabil părții vătămate.

Ce ține de critica invocată de către apărătorul Canțer S. în numele inculpatului Haheu L., precum că acțiunile ultimului urmau a fi recalificate în baza art. 323 Cod penal și anume ca favorizarea infracțiunii, deoarece acesta nu a participat la comiterea jafului, aflând despre acest fapt ulterior, instanța de recurs o consideră neîntemeiată. La aceste alegații, Colegiul penal menționează, că potrivit doctrinei penale latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 323 Cod penal, se exprimă în fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de favorizare dinainte nepromisă a infracțiunii grave, deosebit de grave sau excepțional de grave. Respectiv, ca condiție necesară existenței faptei prejudiciabile menționate, presupune că favorizarea este dinainte

nepromisă, ceea ce înseamnă că făptuitorul nu a promis înainte de sau în timpul săvârșirii de către cel favorizat a infracțiunii – că-l va favoriza în vre-un fel. Dacă ajutorul a fost promis din timp, cele săvârșite reprezintă complicitatea la infracțiunea corespunzătoare. Revenind la speța dată, din materialele cauzei se constată, că totuși inculpatul, Haheu L., aflându-se la volanul automobilului „XXXXXXXXXXXXXXXX”, cu n/î XXXXXXXX, în ziua comiterii infracțiunii împreună cu Colac S. și Goia R., au urmărit taxiul în care s-a deplasat partea vătămată, a văzut că au ieșit din mașină inculpatul Colac S. împreună cu Goia R., care au revenit în scurt timp și au plecat cu viteză de la locul comiterii infracțiunii, precum a și declarat în cadrul urmăririi penale martorul Roșca O. (f.d. 24 v. 1). La fel, nu este credibilă versiunea, precum că l-a adus pe Colac S. la întâlnire cu o domnișoară, deoarece din mașină împreună cu Colac S. a coborât și Goia R., care împreună cu Haheu L., nu avea nici o atribuție la această întâlnire, însă ultimul a rămas să-i aștepte. De asemenea, este criticabilă și incidența faptului că domnișoara cu care trebuia să se întâlnească inculpatul, Colac S., locuia în aceeași zonă, unde a venit și partea vătămată, cu care a avut o situație de conflict în clubul „Studio”. Rezultând din circumstanțele cauzei, coroborate cu probele administrate la caz, se deduce acel fapt că inculpatul, Haheu L., a fost complice la comiterea infracțiunii de jaf.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că Colac S. și Haheu L., la data de 12.12.2014, în jurul orei 03.00, aflându-se în localul „Studio”, situat pe adresa mun. Chișinău, str. București 68, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Goia Radu au alcătuit un plan bine chibzuit în vederea sustragerii deschise a lanțului cu cruciuliță din aur de la Gamureac Marin.

Ulterior, pentru a-și realiza scopul scontat, Colac S., Haheu L. și Goia R., urmărindu-l pe Gamureac Marin după ce a ieșit din localul nominalizat și a urcat în taxi, cu automobilul de model „XXXXXXXXXXXXXXXX”, cu n/î XXXXXXXX, condus de către Haheu L., au mers în urma taxiului prin mun. Chișinău, în care se afla Gamureac M.

În continuare, ajungând în apropierea blocului locativ amplasat pe str. Mihai Greco 5, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, împărțind între ei rolurile conform cărora Haheu L. a rămas la pândă în automobilul de model „XXXXXXXXXXXXXXXX”, cu n/î XXXXXXXX, iar Colac S., împreună cu Goia R., aplicând violența nepericuloasă pentru viață, l-au atacat pe Gamureac M. și i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului. Apoi, Colac S. și Goia R., împreună în mod deschis au sustras de la Gamureac M. un fragment din lanț combinat din aur alb și aur galben, precum și o cruce cu pietre semiprețioase, cu greutatea totală de 107,66 gr., toate cu titlu 585°, prețul de piață al căruia conform concluziilor actului de expertiză merceologico-chimice nr. 2 din 13.02.2015, constituind în total suma de 37.999 lei, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii. În rezultatul comiterii infracțiunii, părții vătămate, Gamureac M., i-a fost cauzat prejudiciu material în proporții considerabile.

Reieșind din situația factologică expusă supra, în drept, faptele inculpaților Colac S. și Haheu L. se încadrează juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și

anume - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prin urmare, Colegiul lărgit relevă, că la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei inculpaților, va ține cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal.

Pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în baza căruia inculpații sunt recunoscuți vinovați, prevedea la momentul săvârșirii infracțiunii pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale. Această infracțiune, clasificându-se ca gravă, potrivit art. 16 Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaimcât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă.*

Dat fiind faptul, că inculpații nu au antecedente penale și a fost restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, Colegiul penal le va stabili acestora pedeapsa minimă cu închisoare prevăzută de sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.

(2) Cod penal și anume – câte 5 ani închisoare, fiecăruia. Totodată, pentru a descuraja pe viitor atât inculpații, precum și alte persoane de a comite infracțiuni săvârșite cu scop de cupiditate, le va aplica inculpaților și pedeapsa cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, fiecăruia.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celor vinovați, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs reține ca circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, faptul că inculpații au la întreținere copii minori, iar circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost constatate în cauza dată.

Cât privește persoana inculpaților, din materialele cauzei se atestă că aceștia la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, sunt căsătoriți, au fost încadrați în câmpul muncii.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpați, aplicându-le prevederile art. 90 Cod penal, astfel suspendându-le condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, de 4 ani fiecăruia, perioadă în care aceștia vor trebui să dea dovadă că se vor reeduca și nu vor comite pe viitor alte infracțiuni, iar cele comise de ei a fost o întâmplare unică în viața lor.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră oportun de a corecta eroarea comisă de instanțele de fond, fără a agrava situația inculpaților, rejudecând cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea încadrării juridice a acțiunilor săvârșite de inculpați și în partea stabilirii pedepselor acestora.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Haheu Liviu și avocatul Suduc Marian în numele inculpatului Colac Serghei, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 și sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 martie 2016 în cauza penală privindu-i pe **Haheu Liviu Xxxxxxx** și **Colac Serghei Xxxxxx**, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă, după cum urmează:

Haheu Liviu Xxxxxxx și Colac Serghei Xxxxxx se recunosc vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare de 5 (cinci) ani, fiecăruia, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, fiecăruia.

Conform art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui Haheu Liviu și Colac Serghei pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, fiecăruia, dacă în perioada de probațiune fixată, nu vor săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat, obligându-i să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Corpurile delictive – 1 (unu) DVD-R de model „acme” cu înregistrări video din incinta clubului de noapte „Studio” din str. București, 68 mun. Chișinău, înregistrate la data de 12.12.2014; 1 (unu) CD-R de model „Barghes” cu înregistrări foto, ridicate de la Centrul Unic de Monitorizare – se dispun păstrării în continuare la materialele cauzei penale.

Haheu Liviu Xxxxxxx și Colac Serghei Xxxxxx, urmează a fi eliberați din instituția penitenciară în care se dețin, dacă nu execută pedeapsă în baza unei alte hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 aprilie 2017.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion